sygn. akt: **D 12/25**

ORZECZENIE

dnia (…)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Marek Kulik -** przewodniczący
Sędziowie: radca prawny **Tomasz Grabek-** sprawozdawca
radca prawny **Grzegorz Koksanowicz**

Protokolant Agnieszka Kuchciak

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Patrycji Kozłowskiej- Kalisz.**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r.

sprawy **radcy prawnego (…) (nr wpisu (…))**, syna (…), ur. (…) r. w (…), zam. ul. (…)

obwinionego o to, że:
w dniu (…) roku przy ul. (…) w (…) posiadał substancje psychotropowe w postaci pochodnej katynonu o łącznej wadze 2,20 grama wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku (t.j. Dz.U. 2020, poz. 2050 z późn. zm.), co zostało stwierdzone w dochodzeniu nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową (…) w (…) pod sygn. akt (…),

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023r.

I. Uznaje Obwinionego radcę prawnego (…) winnym tego, że:
w dniu (…) roku przy (…) w (…) posiadał substancje psychotropowe w postaci pochodnej katynonu o łącznej wadze 2,20 grama wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku (t.j. Dz.U. 2020, poz. 2050 z późn. zm.), co zostało stwierdzone w dochodzeniu nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową (…) w (…) pod sygn. akt (…),

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023r.

i za ten czyn na postawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust.2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach

prawnych wymierza Obwinionemu radcy prawnemu (…) karę pieniężną w wysokości trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 9.332,00 zł (słownie: dziewięć tysięcy trzysta trzydzieści dwa złote 00/100) oraz na podstawie art. 65 ust. 2a z dnia 6 lipca 1982 roku ustawy o radcach prawnych dodatkowo orzeka zakaz sprawowania patronatu na okres 3 lat.

II. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.301,00 zł (słownie: dwa tysiące trzysta jeden złotych 00/100).

Przewodniczący	Członkowie	
……..	……..……..	…….
r.pr. Marek Kulik	r.pr. Tomasz Grabek	r.pr. Grzegorz Koksanowicz

U Z A S A D N I E N I E

Radca prawny (...) wnioskiem o ukaranie z dnia (...) r. został obwiniony o to, że:
w dniu (...) roku przy (...) w (...) posiadał substancje psychotropowe w postaci pochodnej katynonu o łącznej wadze 2,20 grama wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku (t.j. Dz.U. 2020, poz. 2050 z późn. zm.), co zostało stwierdzone w dochodzeniu nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową (…) w (…) pod sygn. akt (…),
tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.

Okręgowy Sądy Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej: Okręgowy Sąd Dyscyplinarny) ustalił, co następuje:

Pismem z dnia (…) r. Prokuratura Rejonowa (…) w (…) zawiadomiła o wszczęciu w sprawie (…) postępowania przeciwko radcy prawnemu (…), któremu w dniu (…) r. ogłoszono postanowienie o przedstawieniu zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Następnie Prokuratura Rejonowa (…) w (…) zawiadomiła tut. Izbę o przedstawieniu ww. radcy prawnemu zarzutu oraz przesłane zostało postanowienie z dnia (…) r. o umorzeniu dochodzenia. Z postanowienia wynika, że dochodzenie umorzone zostało na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – wobec stwierdzenia, że orzeczenie kary wobec (…) byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu oraz stopień jego społecznej szkodliwości. Z treści powołanego postanowienia wynika, że radca prawny (…) wypełnił znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj. że posiadał substancje

psychotropowe w postaci pochodnej katynonu o łącznej wadze 2.20 grama wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (k. (…)).
Obwiniony radca prawny (…) przesłuchany w dochodzeniu (k. (…)) nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wyjaśnił, że w toku dochodzenia przed Prokuraturą Rejonową (…) w (…) przyznał się do posiadania substancji psychotropowych w opisanej powyżej ilości na potrzeby własne po to, aby chronić *„(...) młodego człowieka, którego wiozłem i któremu wypadła ta saszetka z narkotykami. (...) Ta osoba jest synem moich znajomych, których znam od lat. (...) Ja nie podam danych osobowych tego człowieka, którego wiozłem. (...) Pytali z kim jechałem ja odpowiedziałem, że sam. Ponieważ ja to wszystko wziąłem za siebie, to nie składałem zażalenia na postanowienie o umorzeniu dochodzenia (...)”.*

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:
Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wina radcy prawnego (…) nie budzi wątpliwości.
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego jakoby ujawniona substancja psychotropowa miałaby należeć do osoby trzeciej. Przede wszystkim zeznania obwinionego złożone przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym sprzeczne są z materiałem dowodowym zebranym w toku dochodzenia prokuratorskiego.
W toku niniejszego postępowania obwiniony wyjaśnił, że nie wiedział, iż w jego samochodzie znajduje się saszetka z substancją psychotropową, która jakoby miała wypaść z kieszeni młodego człowieka, którego podwoził. Tymczasem z postanowienia z dnia (…) r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie (…), którego obwiniony przecież nie kwestionował wynika, że funkcjonariusze Policji dokonali kontroli obwinionego w jego pojeździe z uwagi na jego nerwowe zachowanie i intensywną woń środków chemicznych wydobywająca się z wnętrza pojazdu. Ponadto jak obecnie obwiniony podaje, chciał chronić młodocianego syna znajomych i dlatego „wziął odpowiedzialność karną na siebie”. Tymczasem w toku niniejszego postępowania dyscyplinarnego nie ujawnił danych personalnych tego młodego człowieka celem weryfikacji wiarygodności wyjaśnień. Przy tym nie podaje logicznego wytłumaczenia dlaczego fakt ten nie mógłby zostać ujawniony przed organami dyscyplinarnymi tut. Izby, a tym bardziej, że dochodzenie prokuratorskie zostało prawomocnie zakończone.
Przechodząc do oceny aspektu dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu czynu zacząć należy od tego, że w orzecznictwie sądów powszechnych przyjmuje się, iż: „Skoro bowiem posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych w nieznacznej ilości, przeznaczonych na własny użytek sprawcy, stanowić może tylko podstawę do umorzenia postępowania z powodu niecelowości orzeczenia kary, można się zgodzić, że zachowanie takie jest czynem zabronionym, wyczerpującym znamiona czynu określonego w komentowanym przepisie, co więcej - mogącym cechować się społeczną szkodliwością wyższą niż znikoma. Zatem posiadanie narkotyków zarówno w celach konsumenckich, jak i komercyjnych wyczerpuje znamiona czynu z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zgodnie również z orzecznictwem z posiadaniem środków psychotropowych lub odurzających nie jest możliwe zdefiniowanie żadnego horyzontu czasowego, by można było mówić, że mamy do czynienia z posiadaniem karalnym. Posiadanie narkotyków oznacza, świadome i faktyczne dysponowanie rzeczą, niezależnie od czasu jego trwania (zob.m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2009 roku II KK 197/08).”.
Powyższe ma doniosłe znaczenie skoro zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych stanowi, że radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Z kolei art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowią, że radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym, oraz że naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy

prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. Nie ma wątpliwości, że popełnienie przestępstwa, chociażby nawet o znikomej szkodliwości, nie tylko jest zachowaniem sprzecznym z prawem i godnością zawodu, lecz także dyskredytuje radcę prawnego w opinii publicznej i może podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego, także wtedy, kiedy zachowanie jego nie jest związane z jego działalnością zawodową.
Z tych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał obwinionego radcę prawnego (…) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu. Za ten czyn na postawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust.2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionemu radcy prawnemu (…) karę pieniężną w wysokości trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 9.332,00 zł (słownie: dziewięć tysięcy trzysta trzydzieści dwa złote 00/100).

Wymierzając tę karę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny brał pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające obwinionego. W szczególności należy podkreślić dotychczasowe zachowanie obwinionego radcy prawnego, który jest (…). Penalizowane zachowanie radcy prawnego miało charakter jednorazowego wybryku. Obwiniony czyni starania, aby zniwelować skutki swojego zachowania. Jak sam przyznaje sytuacja ta wywołała wiele ujemnych skutków w jego życiu prywatnym, ale po pewnym czasie udało mu się odzyskać dobre imię w oczach rodziny. Jednak waga przypisanego obwinionemu radcy prawnemu czynu w kontekście odpowiedzialności dyscyplinarnej jest znaczna. Wskutek swojego nieodpowiedzialnego zachowania obwiniony radca prawny spędził noc w areszcie, był poddawany czynnościom procesowym: przeszukanie domu rodzinnego, kancelarii, mieszkania. Popełniony delikt dyscyplinarny narusza godność zawodu i kreuje negatywny wizerunek radcy prawnego. Ponadto w toku niniejszego postępowania obwiniony w swoich wyjaśnieniach skoncentrował się na przyjętej linii obrony i nie wyraża skruchy.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że adekwatną reakcją będzie wymierzenie obwinionemu kary pieniężnej w orzeczonym rozmiarze. Na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych Okręgowy Sad Dyscyplinarny orzekł dodatkowo wobec obwinionego zakaz wykonywania patronatu na okres 3 lat. W ocenie Sądu popełnienie przedmiotowego przewinienia dyscyplinarnego uzasadnia wyłączenie radcy prawnego (…) z grona potencjalnych wychowawców aplikantów radcowskich. Zdaniem Sądu przez okres 3 lat obowiązywania zakazu pozwoli obwinionemu na weryfikację postawy etycznej, a z drugiej strony będzie to czas na odbudowę i odzyskanie autorytetu w środowisku prawniczym. O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnął na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

POUCZENIE:
Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący	Członkowie	
……	……..	……
r.pr. Tomasz Grabek	r.pr. Marek Kulik	r.pr. Grzegorz Koksanowicz